

Forhandlingerne, der har fundet det rigtigt at komme ind paa denne Gjenstand; der dog saa aldeles overveiende maa siges at have bekræftiget det andet Thing, og naar den første erede Taler i aften berørte, at Forhandlingerne i det andet Thing havde taget saa overmaade lang Tid, saa syntes dog Tanken meget nær at have maattet være ledet i den Retning. Jeg sigter naturligvis til den Forandring i den finantsielle Administration, der er bewirket ved den allerhøieste Resolution af 4de October d. A. Jeg kan nu ikke, som man vel vil kunne forudsætte, deeltage i at udtale nogen Anerkjendelse ligeoverfor Regjeringen med Hensyn til den trufne Ordning. Det vil jo vel erindres, at den Ordning af Forholdet, som hidtil bestod, har jeg for mit Vedkommende havt en meget væsentlig Deel i at tilveiebringe, og min Overbeviisning om, at denne Ordning var i alt væsentligt helbig, er paa ingen Maade bleven forandret ved de Erfaringer, som de forløbne Aar have gjort det muligt for mig at indhøste. Jeg maa overhovedet udtale, at hvis jeg ved de Forholdsregler, som jeg i sin Tid blev foranlediget til at træffe, ikke har havt det Held, hvad jeg meget beklager, at jeg har været istand til at høre nogen almindelig Tilslutning, og allermindst i det Dieblit, de bleve trufne, tværtimod maa indrømme, hvad jeg — jeg gjentager det — meget beklager, den almindelige Opinion, der jo rigtignok i disse Forhold ikke er hynderlig meget at lægge Vægt paa, var bestemt imod mig, saa har jeg dog havt et andet Held, paa hvilket jeg ikke sætter ringe Priis, og det er det, at jeg ved den gjentagne Overveielse af Forholdene, som de da forelaae, og som jeg har havt saa rigelig Anledning til at anfille, er bleven for mit eget Vedkommende fuldkommen beroliget med Hensyn til de mulige Feiltagelser, der have indsnegget sig; jeg er bestandig mere og mere kommen til den Forvisning, at saaledes som Forholdene være bleve ordnede, være de bleve ordnede i alt væsentligt paa den hensigtsmæssige og rette Maade. Jeg er derfor endnu steds af den samme Overbeviisning, som jeg havde tidligere, at det ikke var vel muligt at træffe en væsentlig afvigende Ordning, uden at der ved store Interesser, som jeg troede, at det var vigtigt at opretholde og værne om,

traadtes for nær. Smidlertid overseer jeg ingenlunde, at der kan fremhæves Udskiligt, som maa kunne gjøre, at der er mindre Tøle for Dieblirket til at tillægge denne Beklagelse saa stor Vægt, som den ellers kunde have erholdt. For det Første seer jeg vel, at det ingenlunde er den hele Ordning, som er bleven omstødt; det er ingenlunde en fuldstændig Revolution, der er bleven gjennemført, det er blot en partiel; og jeg skal villigt indrømme, at det Vigtigste og Væsentligste er bleven staaende urørt. Naar man vil see paa den Bekkendtgjørelse, der udkom den 31te October 1855, og hvorved de ved Fællesforsatningens Indførelse nødvendiggjorte Forandringer i Administrationen, specielt med Hensyn til Kongerigets særlige Anliggender, bleve anordnede, vil man see, at hvad der nu er sleet, kun berører eet Punkt; og at dette første Punkt kun berører den halve Deel, idet det angaaer fem forskjellige Vitra; de to næste Dele lader det aldeles uberørt; og jeg skal villig erkjende, at disse ere for mig de overveiende bethydenne. Disse angaae nemlig Kongerigets hele særlige directe og indirecte Skattevæsen, Kongerigets Revisions- og Decisionsvæsen, det vil sige, det hele særlige Regnskabsvæsen med Hensyn til Skatteopkrævningen i Kongeriget. Disse Forhold ere, saaledes som det blev ordnet dengang, nu som hidtil vedblevne at være henlagte under Indenrigsministeriet, og heri seer jeg en meget stor Anledning til Beroligelse. Det vilde i mine Tanker være et endnu mere betænkeligt Skridt, hvis man var gaaet saa vidt, at man for deres Vedkommende var vendt tilbage til den gamle Tingenes Tilstand. Derimod er Forholdet med Hensyn til de andre under det samme Punkt nævnte Forhold, med Hensyn til Kongerigets særlige Statsgjæld, Assignations- og Budgetvæsen og Statsregnskabet, for ikke at tale om Pensjonsvæsenet, der dengang slet ikke kunde komme under Omtale, da det først senere blev udfondret, blevet forandret saaledes, at Finantsministeren for Monarchiet nu ogsaa giver Møde for dette Thing; og det er altsaa med Hensyn til disse, at jeg troer, at der er Grund til at udtale nogen Beklagelse. Jeg siger endvidere, at der i Tidsforholdene i det Hele kan være en ikke ringe Anledning til dog at betragte det